

Narodzenie Jezusa

„Dziś się wam narodził Zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym” – Łuk. 2:11.

W Piśmie Świętym mamy jasno przedstawione, że Chrystus Pan egzystował przed tym, zanim stał się człowiekiem (zob.: Jan 17:15; 2 Kor. 8:9; Jan 1:1-3,10; Efezj. 3:9; Kol. 1:15-17; Hebr. 1:2; Obj. 4:11).

Jego przemiana natury dokonała się w cudowny sposób. Podobnie jak wszystkie cuda, wykracza ona poza ludzkie pojęcie i zrealizowana została z powodu potrzeby, której nie mogło sprostać żadne prawo naturalne. Filozofia Boskiego Planu Zbawienia, który tego wymagał, przemawia do umysłu myślącego człowieka, kierującego się Pismem Świętym. Syn Boży stał się ciałem, aby mógł to ciało, czyli swoje człowieczeństwo, oddać za życie świata; bo jak przez człowieka (Adama) przyszła śmierć, tak przez człowieka („Chrystusa Jezusa”) mogło nastąpić powstanie z umarłych (Jan. 1:14, 6:51; 1 Kor. 15:21).

Innymi słowy, Pan Jezus został przemieniony z istoty natury duchowej na istotę ludzką natury, aby oddając swoje życie za życie świata, mógł dać zupełnie równoważną cenę – okup za to, co było utracone.

Z konieczności musimy ominąć wiele ciekawych, a mających łączność z narodzeniem Jezusa punktów, np. wiele prorostw przepowiadających Jego przyjście (1 Mojż. 3:15, 22:18, 49:10; 2 Sam. 7:12-16; Izaj. 9:6,7, 11:1-9; Dan. 9:24 i mnóstwo innych), zwiastowanie Jego narodzenia (Łuk. 1), datę Jego narodzin (zob. 2 Tom), Jego pochodzenie z linii Dawida i Abrahama, Jego boskie pochodzenie jako jednorodzonego Syna Bożego i wreszcie stan świata podczas Jego narodzin. Lecz te rzeczy każdy może wyszukać samodzielnie. Co do ostatniego punktu, nie możemy jednak nie wspomnieć dowodów, że Pan Bóg w owym czasie przygotował sprawy świata tak, aby wypełniło się to, co zamierzył w swoim planie.

(1) Świat zażywał wtedy pokoju, państwo rzymskie podbiło pod swoją władzę całą ówczesną cywilizację i wszyscy ludzie w mniejszym lub większym stopniu oczekiwali przyjścia Mesjasza (Łuk. 3:15), według przepowiedni proroków narodu żydowskiego, których słowa były znane na całym świecie. Dlatego też nagłe zwiastowanie narodzin Pana Jezusa przyciągnęło uwagę, co nie byłoby możliwym, gdyby nie panował pokój.

(2) Język grecki był wówczas powszechnie używany przez uczonych i był doskonałym narzędziem do ogólne-

go porozumiewania się ludzi między sobą. Umożliwiało to, aby we właściwym czasie język ten mógł stać się dobrym narzędziem do głoszenia Ewangelii Nowego Testamentu.

(3) Stary Testament, napisany w języku hebrajskim, został przetłumaczony na język grecki na trzysta lat przed narodzeniem Chrystusa (przekład ten to Septuaginta). Żydzi, będąc rozproszeni między wszystkimi narodami, dawali świadectwo naukom Starego Testamentu, a w szczególności prorostwom odnoszącym się do przyjścia ich króla – Mesjasza.

(4) Był to także czas rozwoju intelektualnego, w którym ludzie interesowali się różnymi ważnymi rzeczami. Zatem ówczesne okoliczności bardzo sprzyjały ogłoszeniu tego nadzwyczajnego wydarzenia, jakim było przyjście Zbawiciela świata. Nastąpiła zupełność czasów, a pod kierownictwem Opatrzności warunki zupełnie dojrzały.

Warto zauważyć, że zapowiedź narodzenia Zbawiciela nie była dana światu, za którego przyszedł On umrzeć, ani Izraelowi, wybranemu ludowi Bożemu, ani nawet nie wszystkim takim jak Symeon i Anna, którzy przez długi czas oczekiwali nadziei narodu izraelskiego. Wyjątek stanowiła gromadka pasterzy, pilnująca w nocy swej trzody. Wspaniała prawda miała być przyjętą wiarą i była posłana przez mało znaczące ludzkie narzędzie, wybrane w tym celu przez Boga. Ktokolwiek wzgardził tym narzędziem, okazał się niegodnym wesolej nowiny.

Było to obwieszczenie, z którym nauka dzisiejszych teologów nie może się zgodzić, ponieważ głosi prawie zupełnie przeciwną nowinę, tj. wieczne męki niemal dla wszystkich ludzi, gdyż wszystkim nie dostaje chwały Bożej, a więc mało jest takich, którzy mogliby mieć nadzieję zbawienia. Anioł zaś zwiastował *„radość wielką, która będzie wszystkiemu ludowi: iż się wam dziś narodził Zbawiciel, który jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym”* – Łuk. 2:10-11.

Poselstwo anioła mówiło o: odkupieniu, naprawieniu wszystkich rzeczy i o życiu wiecznym dla wszystkich, którzy przyjmą warunki, na jakich jest ono oferowane, to znaczy uwierzą w Jezusa Chrystusa jako Odkupiciela i uczynią zupełną poprawę życia, czyli odstąpią od wszelkiego grzechu i nieprawości, a zaczną rozwijanie sprawiedliwości. Chrystus się narodził po to, aby być Zbawicielem przez danie swego życia za świat jako okup. Ta dobra nowina – ten prawdziwy cud Boskiej dobroci i miłosierdzia dla upadłych i skazanych na śmierć ludzi – została przyjętą chłodno i obojętnie. Napisane jest, że Pan Jezus przyszedł do swojego ludu (Żydów),

ale oni Go nie przyjęli i chociaż byli powiadomieni o tym fakcie i jego znaczeniu, to jednak nie okazali wiary ani zainteresowania.

Zastępy aniołów były zdolne ocenić to, czego ludzie nie docenili i nie docenią dopóty, dopóki ich wzrok i słuch nie zostaną przywrócone, i nie usłyszą wołania: „*Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój, w ludziach dobre upodobanie*”.

Ludzie nie będą mogli zrozumieć i ocenić znaczenia tej

pieśni szybciej niż wtedy, gdy Chrystus w swym Tysiącletnim Królestwie podniesie ich z upadku, degradacji i grzechu, i przyprowadzi stopniowo do doskonałości.

Watch Tower 1894-221

Strażnica 1920 str. 61

Watch Tower
R- (1894 r.)
„Straż”